

[Statsministeren.]

forhold, at der er en sammenhæng mellem lønregulering på det private arbejdsmarked og tjenestemændenes lønregulering, som gør det nødvendigt at optage forhandlinger med tjenestemændene om en tilpasning, hvis der sker væsentlige ændringer i reguleringssystemet på det private arbejdsmarked. Det er helt selvfølgeligt, at der må optages forhandlinger, hvis væsentlige forudsætninger for reguleringssystemet ændres.

Så var der selvfølgelig også en af hr. Lysholt Hansens morsomme bemærkninger, som jeg også har set andre muntre sig med, nemlig at når jeg havde sagt dette, måtte det jo være, fordi jeg ikke selv troede på den prisstabiliserende politik, som regeringen forsøger at føre. En sådan bemærkning kan måske være morsom en enkelt gang, men den er det sjældent ved gentagelse. Jeg pegede som sagt på, at dyrtidsreguleringen kunne have uheldige virkninger i visse situationer, og at alle kredse måtte have interesse i, hvis det var muligt, at få uheldige bivirkninger fjernet. Enhver og ikke mindst den tidligere regering ved, at sådanne situationer pludselig kan opstå, og så kan det da kun være en fordel, hvis man er rustet til at møde dem. Og helt oprigtig talt: alle, ikke mindst hr. Lysholt Hansen, ved, at skal der føres forhandlinger om noget sådant, skal disse forhandlinger føres, når der er prisstabilitet. Ellers kan de ikke føres. Så enkelt er det. Det er måske en af de væsentlige forklaringer på, at den tidligere regering aldrig fik ført dem.

Hr. Poul Dam sagde til mig, noget kritisk, om den tale, jeg holdt for presselagens medlemmer forleden aften, at det var, som om jeg ville lade produktiviteten bestemme udviklingen. Det mente hr. Poul Dam ikke var rimeligt over for så store investeringsopgaver, for, sagde det ærede medlem, produktiviteten afhænger jo af en række tilfældige beslutninger i erhvervslivet. Ja, det gør den; den afhænger også af en række mere eller mindre tilfældige beslutninger andre steder i og uden for denne sal, først og fremmest uden for. Nu har jeg set mange ejendommelige udlægninger fra det ærede medlems parti af, hvordan man kan føre økonomisk politik, men jeg må alligevel sige, at hvis man har opfundet et system, hvorved man ganske uafhængigt af udvik-

lingen i produktiviteten kan bestemme udviklingen i de samlede investeringer, så vil en undrende omverden med glæde belæres om et sådant systems holdbarhed. Selvfølgelig er vore investeringsmuligheder påvirket af produktivitetsudviklingen, og selvfølgelig tvinges vi ind i det valg, som jeg gjorde opmærksom på: hvis der ikke er en tilstrækkelig fremgang i produktiviteten, kan sådanne investeringer kun betales med begrænsninger andre steder, og i hvert fald går det ikke at angribe produktiviteten og ønskerne om plan i investeringerne og samtidig opgive enhver tanke om at begrænse det private forbrug. Der er en sammenhæng imellem disse ting, og jeg synes derfor, det ærede medlem hr. Poul Dam skulle have interesseret sig mere for det, som jeg tror alle har forstået var hensigten med talen, nemlig at der er så gigantiske opgaver for de offentlige investeringer i de kommende år, at det ville være særdeles klogt, om vi i det høje ting, regering og opposition i fællesskab, erkendte, at en prioritering, en fastlagt rækkefølge, er en simpel nødvendighed, hvis vi ikke skal komme galt af sted — og det på et meget, meget ubehageligt grundlag.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen):

Flere af ordførerne i går havde bemærkninger at gøre om den kommende ændring i opgave- og byrdefordelingen mellem staten og kommunerne. Hr. Damsgaard gav udtryk for, at resultatet af en ny ordning burde blive, at der kom en bedre udligning mellem kommuner med et dårligt indkomstgrundlag og bedre stillede kommuner, ikke bare for amtskommunernes, men også for lokalkommunernes vedkommende — for at bruge hr. Damsgaards gode udtryk. Jeg kan bekræfte, at en sådan forbedring af den bestående udligning indgår med stor vægt i den målsætning, som regeringens byrdefordelingsudvalg har for sit arbejde. Det er jo sådan, at lovforslag på disse områder hører til dem, der først vil komme i begyndelsen af det nye år.

Må jeg sige til fru Grethe Philip, at jeg er enig i hendes vurdering af de prognoser for væksten i den internationale landbrugsproduktion, som er tilvejebragt af OECDs sekretariat. Det er helt naturligt, synes også jeg, at dette materiale må indgå i overvejelserne også her i landet om den frem-